

SANATHANA SARATHI - LISTOPAD 2017. GODINE

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA - *AVATĀRA VANI*

NJEGUJTE ZAJEDNIČKU SVIJEST

Čovjek je rođen i odrastao u prividu – māyā, ali toliko je nerazuman da ne uspijeva dokučiti što je to privid. Život je privid, vezanost za svijet je privid, obitelj je privid pa čak i smrt je privid. Znajući vrlo dobro da je život ispunjen prividom, čovjek se ipak daje uhvatiti u klopku privida. Kako je to čudno!

(Stihovi na teluškom jeziku)

PRIVID – *MĀYĀ* JE ODJEĆA BOGA

Utjelovljenja ljubavi!

Koji je oblik privida – *māyā*? Mi govorimo o prividu, ali nitko ne zna kakva je njegova priroda. Ono što ne postoji je privid. Ono što se može opipati također predstavlja privid. Zašto tražite Boga ovdje i ondje? Nije li On prisutan u vašem srcu? On je unutra i vani. Jedan sam, postat ću mnogi – *eko'ham bahuḥ syām*. Bog koji je bez lika, uzima brojne likove. Privid je odjeća Božja. Uzimanjem te odjeće, Bog se pojavljuje u mnogim likovima. Čovjek je doveden u zabludu tim prividom Boga.

Čovjek bi trebao prepoznati neizmjernu moć u sebi

Privid se izražava trima svojstvima. To su: uravnoteženost – *sattva*, strast – *rajas* i inercija – *tamas*. Sva bića i cijeli svijet ispunjeni su tim svojstvima. Nitko nije izuzet niti je oslobođen od njih. Zapravo, vezanost – *moha* stvara ta svojstva. Vezanost ima tri oblika: želju za novcem – *dhanaśana*, želju za suprugom – *dareśana* i želju za potomstvom – *putraśana*. Koliko čovjek uspije smanjiti svoje vezanosti, toliko povećava svoju božanskost.

Ljudsko je tijelo ovijeno s pet koncentričnih omotača – *kośa*. Omotač hrane – *annamayakośa*, omotač životne snage – *prānamayakośa*, misaoni omotač – *manomayakośa*, omotač mudrosti – *vijñānamayakośa* i omotač blaženstva – *ānandamayakośa*. Dok su četiri omotača svojstvena svim bićima, omotač mudrosti prisutan je samo u ljudskim bićima. Zato samo čovjek može istraživati i prepoznati omotač mudrosti i postići blaženstvo. No na žalost, on ne koristi ovu posebnu sposobnost na ispravan način i ne razlikuje božanskost od privida. On doživljava samo tri niža omotača hrane, životne snage i misaoni omotač, ali ne doseže omotač mudrosti koji ga može dovesti do blaženstva. Ta mudrost nije svjetovna, fizička niti je prolazna. Ona bi trebala izvirati iz svetog srca čovjekova. Tek tada on može doživjeti istinsku sreću. Ali čovjek živi svoj život samo na razini omotača hrane, omotača životne snage i misaonog omotača koji ga proždiru prividom pa ne može prepoznati izuzetnu moć koja je u njemu.

Današnji sustav obrazovanja stvara neograničene želje

Dvije su vrste tražitelja, oni koji smatraju da Bog ima lik i drugi koji misle da On nema lik. Ali Bog je jedan jedini. Zajedno s kišom, može se pojaviti i tuča. Zbog utjecaja hladnoće, voda kiše smrzava se u ledena zrna tuče, a zbog djelovanja topline zrna tuče se tope i pretvaraju se u vodu. No u oba slučaja osnovni je sastojak samo voda. Tuča je privid, a voda je božanskost. Voda postoji i bez tuče, ali tuča ne može nastati bez vode. Može li se itko kretati, a da ga ne prati njegova sjena? Božanskost i privid su nerazdvojni. Oni su kao predmet i njegov odraz, kao svjetlost i sjena. Čovjek provodi duhovnu vježbu kako bi razlikovao privid od božanskosti. On slijedi devet puteva predanosti: slušanje – *śravaṇa*, zajedničko pjevanje – *kīrtana*, promišljanje o Bogu - *viśnusmaraṇa*, služenje Gospodovim lotosnim stopalima – *pādasevana*, štovanje – *vandana*, obredno bogoštovlje – *arcana*, njegovanje odnosa s Bogom – *dāśya*, prijateljstvo – *sneha*, potpunu predanost Bogu – *ātmanivendana*. Ali tko sluša, pjeva, štuje? To čini samo čovjek. No čovjek je poput glumca na pozornici svijeta. Svijet je pozornica, svi su glumci, a Bog je redatelj. Život se treba temeljiti na Njegovoj režiji. Nekada davno, kad je stanovnika u svijetu bilo samo milijardu, većina je ljudi slijedila duhovni put. Oni su provodili duhovnu vježbu kako bi ostvarili božanskost i oslobođenje. Smatrajući ljudski život nestalnim poput mjehurića na vodi, oni su tražili da spoznaju vječnu istinu. Sada je broj stanovnika porastao na preko 6 milijardi. Broj stanovnika je porastao, ali želja za oslobođenjem se smanjila. Razlog tomu je današnji sustav

obrazovanja. Taj sustav obrazovanja stvara neograničeni broj želja u čovjeku. On ne usađuje u njega želju za oslobođenjem. Studenti, učitelji i zaštitnici obrazovanja, svi se oni bore da ispune svoje svjetovne želje. Prva je namjera studenta da odabere vrstu studija koji će mu osigurati bogatstvo i visoki položaj. Jedini cilj obrazovanja je zaraditi za život. Je li obrazovanje namijenjeno samo tomu da napuni želudac? Nije samo želudac važan, glava i srce su važniji. Koja je dužnost glave? Njezina dužnost nije samo da vam osigura posao i poslovnost. To vodi do svjetovne aktivnosti – *pravṛtti*. Svijet je zapravo tek privid. Put svjetovnosti vodi do privida. Svijet nije ništa drugo već san.

Sve što je podložno promjeni je privid

U snu smatramo da je san stvaran, zaboravljajući iskustvo stanja budnosti. Ali san je stvaran samo dok se ne probudimo. Slično tomu, sva iskustva stanja budnosti su stvarna, sve dok ne odemo spavati. Jedno je dnevni san, a drugo je noćni san. Niti jedan od ta dva sna nije stvaran. Samo ste vi stvarni, vi koji svjedočite tim obim stanjima. Vi ste sveprisutni, vi ste istina, vi ste božanski. Svijet je kreacija privida. Vi kuću nazivate svojom. Ali kad ju prodate, samo je novac vaš, kuća više nije vaša. Kad uložite novac u banku, vaša je samo čekovna knjižica. Tako je i sve podložno promjeni poput prolaznih oblaka. Sve što je privremeno poput prolaznih oblaka je privid. Čovjek koji u ruci drži novčanicu od 100 rupija ponosno se smije. I novčanica se smije i kaže: "O nerazumni čovječe, ti misliš da ja pripadam tebi. Znaš li da sam prije no što sam dospjela u tvoje ruke, vidjela velik broj ljudi. Kako dugo ću ostati kod tebe? Nikad ne ostajem dugo ni kod koga. To je moja priroda." Sve što je podložno promjeni je privid. No čovjek smatra istinom sve što se mijenja. Ova je zabluda znak njegovog neznanja.

Ocean je stabilna masa vode, ali njegova se površina neumorno mreška. Razlog tomu je vjetar. Kad nema vjetra, nema ni valova. Ali valovi se ne razlikuju od vode. Jedna i ista božanskost uzima razne likove i javlja se u mnogim oblicima. Vlasnika kuće njegov sin naziva ocem, njegova žena mužem, njegov otac sinom, a unuk djedom. Slično tomu, Boga jedni nazivaju Apsolutom - *brahman* a drugi istinskim Sebstvom – *ātman*. Neki Ga zovu Rāma, Kṛṣṇa, Isus ili Alah. Na temelju njihovih vjeroispovijesti i osjećaja, ljudi Bogu dodjeljuju razna imena.

*Religije su mnoge, ali cilj je jedan.
Odjeće je mnogo, ali predivo je jedno.
Nakita je mnogo, ali zlato je jedno.
Krava je mnogo, ali mlijeko je jedno.
Cvijeća je mnogo. ali štovanje je jedno.
Bića je mnogo, ali ātman je jedan.*

(Stihovi na teluškom jeziku)

Nema razlike u štovanju Boga jasminom ili ružom. Cvijeće je razno, ali štovanje je isto. Ljudi štiju Boga i izgovaraju nekoliko Njegovih imena kao Nārāyaṇa, Govinda, Mādhava i druga. Jedan Bog ima na tisuće imena. Kad spoznamo tu istinu, oslobađamo se zablude. Istina – *sat* i svijest – *cit* predstavljaju temelj stvarnosti svega. Kad se to shvati i doživi, više nema nikakvih zabrinutih ni tužnih pitanja. Prije vjenčanja vi niste znali ništa o vašoj ženi i njezinim patnjama. No pet minuta nakon vjenčanja, vrlo ste zabrinuti kad nju nešto zaboli. Vi ćete čak zanemariti hranu zbog nje. Kako je ta vezanost i briga nastala? Prije vjenčanja, vi niste bili zabrinuti zbog nje, kao što ni ona nije bila zabrinuta zbog vas. Bol i uroda uzrokovani su vezanošću. Prolaženjem vremena bića se združuju i razdvajaju. Ljudski je život pun vezanosti i razvezivanja. Oboje nije ništa drugo već privid.

Uništenje vezanosti vodi do oslobođenja

Dat ću vam jedan primjer. To je iskustvo svih ljudi širom svijeta. Odlazite u kino kako biste pogledali film. Ne obraćate nikakvu pozornost na ekran koji ostaje isti tijekom cijelog filma. Vi samo posvećujete pozornost slikama koje prelaze preko ekrana. Na ekranu promatrate razne prizore. Pojavljuje se jedan glumac koji plače i to se može vidjeti na ekranu. Kad glumac plače i vi počinjete plakati. Glumac plače da zaradi novac, dok vi trošite novac, odlazite u kino i dovodite se u stanje plača! Slike dolaze i odlaze, ali ekran je stalno prisutan. Ekran je istina a slike koje dolaze i odlaze su privid. Ali ekran i slike su nerazdvojni. Kad ne bi bilo ekrana, ne biste mogli vidjeti ni sliku. Rođenje i smrt su poput tih slika. O, Gospode! Ja se zaplićem u ovaj krug rađanja i umiranja uvijek iznova – *punarapi jananam punarapi smarāṇam*. Istina je poput ekrana, dok su sve slike privid. *Upaniṣade* objavljuju: "Bog prožima cijeli univerzum - *sarvaṃ viṣṇumayaṃ jagat*." Istina je stalno povezana s prividom ili zabludom. Čovjek bi trebao

transcendirati privid kako bi se učvrstio u božanskosti. No on je danas opsjednut svim vrstama privida. Zaslijepljenost – *moha* je uzrok tih privida. Oslobođenje – *mokša* se postiže kad se nadvladaju sve vezanosti. Uništenje vezanosti je oslobođenje. Oslobođenje nije nešto što silazi s neba, ono nije nešto što izvire iz zemlje - *moha kšaya eva mokša*. Prema svetim tekstovima, uklanjanje vela neznanja je oslobođenje, a neznanje je drugo ime za zaslijepljenost. Ona se temelji na tri temeljna svojstva poznata kao uravnoteženost – *sattva*, strast – *rajas* i inercija – *tamas*. Tako dugo dok je čovjek upleten u bilo koje od tih svojstava, načelo božanskosti koje je izvan područja svih svojstava ne može se ostvariti. Bog je izvan svih svojstava i zato se kaže: "Bog je utjelovljenje vječnog blaženstva, apsolutne mudrosti, izvan svih je suprotnosti, širok je i prožima sve poput neba, on je cilj koji je naveden u velikoj vedskoj izreci – *mahāvākya*, to si ti – *tat tvam asi*, jedan jedini, vječni, neokaljani, nepromjenljiv, svjedok svih funkcija intelekta, izvan svih mentalnih uvjeta, iznad triju svojstava: uravnoteženosti, strasti i inertnosti. - *nityānandam parama sukhadam kevalam jñānamūrtim dvandvatītam gagana sadriśam tat tvam asiyadi lakśyam ekam nityam vimalam acalam sarvadhī sakśibhutaṃ bhāvātītam trigunarahitam.*"

Slijedite put duhovnosti

Pretpostavimo da uđete u dvoranu sa zrcalima. Svoj ćete lik vidjeti posvuda. Kao inteligentno biće, znate da su to sve samo vaši odrazi. No kad pas uđe u tu dvoranu, on te odraze smatra za strane pse koji ga namjeravaju napasti pa se upušta u borbu s tim likovima. Zrcala se razbiju i svaki komadić izgleda kao još jedan pas. Onaj tko smatra svijet integriranim entitetom Boga, zaista je Bog. On prepoznaje jedinstvo u različitosti svih stvari na svijetu. Onaj tko smatra da se svijet sastoji od komadića stvari, ima smušeno ili izopačeno viđenje i nije bolji od psa. Ova vrsta podijeljenog izgleda nastaje zbog zablude. Gdje je strah za onoga tko smatra sve kao jedno? Samo podijeljeni um poznaje strah. Kad nema straha nema ni zablude. Bog je izvan svih svojstava, a ipak je prisutan u njima. U glinenom loncu je glina, ali u glini nema lonca. Lonac je dobio ime zbog svog oblika. Slično tomu, iako u Bogu nema nikakvih svojstava, sva su svojstva sadržana u Bogu. Bog je vječan, milosrdan, uvijek neokaljan, nema neko određeno ime ni lik. Gdje je lik, postoji i ime. Gdje su likovi, postoji i priroda. Imena i likovi odnose se na glavu, dok se osobine kao istina – *satya*, milosrđe – *dayā*, ljubav – *prema*, strpljivost – *sahana* i postojanost – *samādr̥ṣṭi* odnose na srce. Ova svojstva nemaju neki oblik ni lik, već

se odnose na duhovnost – *nivṛtti*. Čovjek treba promijeniti svoj pristup svjetovnosti – *pravṛtti* i pretvoriti ga u duhovnost. To je poznato kao duhovna disciplina – *sādhanā*.

Čovjekov um koji je projiciran na van sprečava ga da krene putem duhovnosti. Um je poput psa koji vam neće dopustiti da ostanete stabilni. U vezi toga *Upaniṣade* kažu: Um je temelj cijeloga svijeta – *manomhūlam idaṃ jagat*, kozmos je projekcija uma. U stvarnosti, onaj tko nadzire um je čovjek – *ma - ni - śi*. Onaj tko je postao rob svoga uma može smatrati da ide u suprotnom smjeru – *si-ni-ma* ili kino (cinema). Kaže se da je um uzrok vezanosti i oslobođenja čovjeka – *manah eva mānuṣyanam kāraṇaṃ*. Tijela su različita. Imena i likovi su različiti. Ali božansko načelo u svima je samo jedno. Tako dugo dok ne razumijemo tu istinu ostajemo u zabludi. Svijet je privid, svi svjetovni odnosi su privid i obitelj je privid. Nerazumni ljudi ne razumiju taj privid. Oni su rođeni u prividu, rastu u prividu i umiru u prividu ne shvaćajući istinu. Kada doživimo jednost u svim stvarima, znači da smo dosegli vrhovnu svijest – *prajñāna*.

Čovjek je rođen u drušvu, odrasta u društvu i umire u društvu. Ali ne trudi se upoznati prirodu društva. Onaj tko nastoji upoznati sebe pravo je ljudsko biće. Možemo li ubiti zmiju trljajući po mravinjaku? Čovjek mora uroniti duboko u sebe da shvati svoju pravu prirodu. Kako se može nazvati ljudskim bićem, ako ne pozna samoga sebe? On može biti ljudsko biće po obliku, ali ne i u stvarnosti, ako se ne ponaša u skladu sa svojom ljudskom prirodom.

Mogu li sve ptice zelene boje govoriti poput papige?

Mogu li svi insekti koji slijeću na cvijeće postati bumbari?

Može li prevelika svinja postati slon?

Može li netko tko ne zna ništa o sebi steći znanje o Sebstvu?

(Stihovi na teluškom jeziku)

Nije oblik važan. Važno je ponašanje, važne su navike, važna je disciplina. Pravi poklonik je onaj tko poštuje disciplinu. Dobro ponašanje, dobre navike i stroga disciplina čine čovjeka istinskim ljudskim bićem.

Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 23. travnja 1993. godine

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

BLAGDAN ONAM

Pravi duh blagdana *onam* mogao se doživjeti kad je Sri Sathya Sai organizacija služenja – *sevā* iz države Kerala priredila trodnevnu proslavu u svetom prostoru Prasanthi Nilayama i izvela cijeli niz poklonstvene glazbe i kulturnog programa od 2. do 4. rujna 2017. godine.

Prvi dan: 2. rujna

Prvi nastup u okviru proslave bio je koncert poklonstvene glazbe u izvedbi sestara Mahalakshmi, Kumari Parvati Narayanan i Kumari Pooja Narayanann ujutro 2. rujna. Nadareni je duo ispunio cijeli prostor dubokom predanošću svojom melodioznom izvedbom mješavine poklonstvenih pjesama među kojima su bile *Ja za ničim ne žalim* na tamilskom jeziku, *Molim Te, osvrni se i pogledaj me*, *Svami* na malayamskom jeziku, jedan bhajan na hindskom i nekoliko klasičnih skladbi.

Prva točka poslijepodnevnog dijela programa bilo je poučno predavanje dr. Lathe, prorektorice Cochin sveučilišta za znanost i tehnologiju, koja je govorila o svom iskustvu *Bhagavānove* božanskosti i opisala kako ju je *Bhagavān* vodio na svakom koraku života i praktički ju naučio pravom značenju nedvojstva – *advaita* uklanjanjem njezinog ega i razvijanjem samopouzdanja u sebe.

Nakon njezinog predavanja slijedio je izvještaj o Sri Sathya Sai rehabilitacijskom programu koji je podnio dr. Anand Mohan, koordinator toga programa na razini države i koji je objasnio kako Sai organizacija Kerale pruža potrebnu pomoć bolesnicima koji su imali operaciju na srcu u Sri Sathya Sai super-specijalističkoj bolnici Prasanthigram u Whitefieldu i u Bengaluruu.

Posljednja točka večernjeg dijela programa bio je koncert poklonstvene glazbe u izvedbi dobro poznatog pjevača gospodina Pandalam Suresha. Započevši svoj koncert bhajanom *mahāgaṇapati*, on je držao okupljene poklonike u stanju zanosa

gotovo sat vremena raznovrsnim poklonstvenim pjesmama među kojima su bile *svāgatam Kṛṣṇa, vande keśava karuṇākara* – pozdravljam suosjećajnog Gospoda Kṛṣṇu” i vječno svježe *bhajane vanamali rādhā ramaṇa giridhari govinda*. Slijedio je program *bhajana* koji je završio izvođenjem obreda *ārati* čime je završio program prvoga dana proslave blagdana *onam*.

Drugi dan: 3. rujna

Program 3. rujna ujutro sastojao se od prekrasne predstave s plesnim točkama izvedenima u Sai Kulvant Hallu i *Sai gāyatrī homa* koja se održavala u Poornachandra dvorani. Predstava s plesnim točkama *Draupadī, simbol majčinstva* koju su izvela djeca koja polaze program *bala vikāsa* u okrugu Allepey u državi Kerala, prikazala je različite događaje iz života *Draupadī* šarolikim i živopisnim plesovima koji su predstavili njezine rijetke odlike ljubaznosti, ispravnosti, ustrajnosti te su pokazala njezinu nemjerljivu posvećenost i potpunu predanost Gospodu *Kṛṣṇi*.

Velik broj poklonika sudjelovao je u žrtvenom obredu *Sai gāyatrī homa* – koji je započeo u 10.30 i završio prinošenjem završnih darova u 12.15 sati u Poornachandri.

Niz pjesama i plesova u izvedbi studenata koji polaze Sri Sathya Sai *vidyāvihar* u Aluvi ispunio je cijeli prostor poklonstvenim i domoljubnim duhom kad su studenti predstavili najzačajnije događaje iz života Ādi Śankare, *puṇḍarīke* i Gospoda Rāme kako bi oslikali njihovu ljubav i poštovanje majci i domovini u predstavi s plesnim točkama *Majka i domovina* koju su izveli studenti poslije podne 3. rujna. Odlična gluma studenata, dobra koreografija i odgovarajuća multimedijalna potpora učinili su izvedbu predstave dojmljivom.

Treći dan: 4. rujna

Na blagdan *onam*, Sai Kulvant Hall bio je prekrasno okićen cvijećem, zastavicama, ukrasima, šarenim suncobranima i tradicionalnim ukrasima države Kerala. Jutarnji dio programa započeo je u 8.00 sati pjevanjem *Veda* u izvedbi Kerala Veda grupe. Nakon toga su slijedili svečani tonovi *pañcavadya* u izvedbi glazbenika iz Kerale.

Koncert poklonstvene glazbe u izvedbi uvaženog pjevača klasične glazbe, gospodina Abhira Unnija slijedio je nakon toga. Započevši s lijepom izvedbom *bhajana mahāgaṇapati*, pjevač je izveo niz poklonstvenih pjesama među kojima su bile: *O Gospode Śiva, daruj svoju milost, govinda gopāla nārāyaṇa hari, O Kṛṣṇa, dođi brzo*, a završio je vječno svježom pjesmom na teluškom jeziku *Bog je jedan*. Slijedio je kratki program *bhajana* po završetku koncerta poklonstvene glazbe koji je završio obredom *ārati*.

Na sveti blagdan *onam Sri Sathya Sai sevā* organizacija iz Kerale poslužila je bogati ručak svim poklonicima u južno-indijskoj kantini.

Poslijepodnevni program započeo je poučnim govorom suca P. B. Suresh Kumara, koji je govorio o svojim iskustvima s *Bhagavānom* Babom i kazao kako mu je Svami pomogao u obavljanju njegovih profesionalnih dužnosti koje je obavljao kao sudac i vodio ga kako bi se mogao nositi s nekim vrlo teškim slučajevima.

Poklonici su nakon toga bili blagoslovljeni božanskim govorom *Bhagavāna* koji je bio pušten putem javnog razglasa. U govoru *Bhagavān* je naglasio odlike požrtvovnosti i predanosti te pozvao poklonike da ih usvoje i šire svijetom. *Bhagavān* je sve pozvao da njeguju ljubav prema Bogu, strah od grijeha i moralnost u društvu – *daivaprīti pāpabhīti sanghanīti* te odbace ludilo za novcem jer to čini mnogo lošega. Govor je završio *bhajanom prema mudita manase kaho rāma rāma rām* koji su poklonici pratili s velikom predanošću.

Po završetku *Bhagavānovog* govora podijeljene su medalje pobjednicima Natjecanja u pisanju eseja koje je održano ove godine, a u kojem je sudjelovalo 40.000 studenata iz 1.300 obrazovnih ustanova iz Kerale.

Završna točka programa proslave *onam* bila je sinteza glazbenog koncerta *Duhovni valovi* u izvedbi gospodina Bhalabhaskara i pratnje. Predstavljajući mješavinu klasičnih skladbi i poznatih poklonstvenih pjesama, glazbenici su zaokupili pažnju okupljenih poklonika lijepom mješavinom glazbe i melodije. Nakon toga je slijedio program *bhajana* koji je završio obredom *ārati* u 19.00 sati, obilježavajući sretan završetak proslave *onam* u Prasanthi Nilayamu.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ DRŽAVA MADHYA PRADESH I CHHATTISGARH

Više od 2.500 poklonika došlo je na dvodnevno hodočašće u Prasanthi Nilayam iz država Madhya Pradesh i Chhattisgarh i predstavili su prekrasne predstave oba dana, 9. i 10. rujna kao sastavni dio svoga hodočašća.

Djeca koja polaze program *bala vikāsa* u te dvije države izvela su 9. rujna predstavu *Caitanya mahāprabhu* o živopisnom životu velikoga poklonika Gospoda Kṛṣṇe koji je promicao izgovaranje Božjeg imena – *nāmasankīrtana* kao najdjelotvornije sredstvo spoznaje Boga u *kaliyugi*. Predstava je započela veselim plesom u izvedbi djece u trenutku rođenja *caitanya mahāprabhu*, prikazala je glavne događaje iz njegovog života, koji su uključili njegove božanske igre – *līlā* iz djetinjstva, njegovu pobjedu nad znanstvenikom suparnikom, njegovu inicijaciju od strane njegovoga duhovnog učitelja – *guru* Išarpūrija i njegovo konačno stapanje s Gospodom Kṛṣṇom u hramu *jagannātha*. Poticajna tema, dobra gluma djece i odlična multimedijalna podrška učinili su predstavu privlačnom.

Druga predstava koju su izvela djeca 10. rujna oslikala je životnu priču Ahilybai Holkare koja je vladala nekadašnjim područjem Malwa u Indiji u 18. stoljeću. Prikazujući glavne događaje iz njezina života, predstava je oslikala važna obilježja ove sposobne administratorice i uzorne žene vladarice iz prošlosti. Odličan tekst, vrhunska režija, dobro izvedeni dijalozi i primjerena multimedijalna podrška, učinili su predstavu povijesno realističnom i pitoresknom. Živahni plesovi u izvedbi djece dali su svoj prilog ljepoti predstave.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ TELANGANE

Više od 1.500 poklonika došlo je na dvodnevno hodočašće u Prasanthi Nilayam iz okruga Mahabubnagar, Wanaparthi, Nagarkurnool i Gadwal iz države Telangana.

Oni su izveli glazbeni i kulturni program tijekom oba dana, 16. i 17. rujna. Prvog dana poklonici su izveli niz poklonstvenih pjesama među kojima su bili *bhajani manasa bhajare gopāla – O umu, izgovaraj ime Gopala, nārāyaṇa Sai nārāyaṇa, Ti si moja majka i moj otac*, ispunjavajući tako cijeli prostor poklonstvenim žarom svojom produhovljenom izvedbom.

Djeca iz tih okruga izvela su predstavu *Božanska prosudba* koja je prikazala kako je duboka vjera i predanost Sai poklonika uklonila sumnje skeptika i kako je *Bhagavān* darovao Svoj uvid i drugima kao odgovor na molitvu Njegovoga gorljivog poklonika. Prožeta prekrasnim plesovima u izvedbi djece, predstava je ukazala na vrijednosti vjere i predanosti.

USTOLIČITE BOGA NA OTLARU SVOGA SRCA

Iz naših arhiva

OSLOBODITE SE SVOJIH DEMONSKIH OSOBINA

Glavno načelo kulture Indije - *Bhārata* je razumjeti i doživjeti jedinstvo u različitosti. Ali danas čovjek vidi samo različitost u jedinstvu. Zaboravio je načelo jednakosti i kao posljedica toga postao je nemiran. Jedinstvo u različitosti temeljna je istina koju čovjek treba spoznati. Od davnina, Indijci su ulagali usredotočene napore kako bi shvatili tu istinu i doživjeli ju.

Samo je ljubav besmrtna

Jednom je *Caitanya mahāprabhu* tražio dozvolu svoje majke da ode i nastavi svoje obrazovanje. Njegova je majka kazala: "Dragi moj, postoje različite vrste obrazovanja na ovom svijetu, ali one su namijenjene samo življenju a ne životu. Samo duhovno obrazovanje – *ādyātmikavidyā* istinsko je obrazovanje. Ono je besmrtno i nema nikakvih ograničenja. Nepromjenjivo je u sva tri razdoblja vremena. Potrudi se steći takvo obrazovanje." Od toga dana *Caitanya* se bavio promicanjem djelotvornosti izgovaranja Božjeg imena u svakoj ulici i u svakom selu. Izgovarao je ime Gospoda *Kṛṣṇe* u svakom trenutku i u svim okolnostima. Njegova poruka čovječanstvu bila je vrlo jednostavna, ali ipak duboka.

Čovjek bi trebao odbaciti neprijateljstvo i razviti prijateljske odnose sa svojim bližnjima. To je najpotrebnije znanje koje treba steći. Znak je zablude i demonske sklonosti razviti mržnju prema drugima i živjeti u sebičnosti. Zašto *purušaśukla* objavljuje: "Bog s tisuću glava čovjekova je bit – *sahasraśirśa puruša*". To znači

da Bog nije odvojeni entitet, već je kozmički lik – *samaṣṭi svarūpa*, prisutan u svim bićima. Kad mu je Bog tako blizu, zašto čovjek pati od zablude i suočava se s poteškoćama u životu? Bog je stalno ustoličen na oltaru njegova srca. On sve prožima. Čovjek Ga sigurno može vidjeti, može Ga dotaknuti a može s Njim i razgovarati. Ali nedostaje mu takve odlučnosti i težnje za Bogom. Zato pati.

Caitanya se ovako molio Gospodu *Nārāyaṇi*: "O Gospode, ti prožimaš sve. Ti si gospodar svih bića, nadzireš cijeli univerzum. Ti si samo životno načelo. Ja ne težim za tim da ostvarim raj – *vaikunṭha*, svetu planinu *kailāsa* ili nebo – *svarga*, niti žudim za oslobođenjem. Blagoslovi me s ljubavlju kako bih Te mogao voljeti."

Dok je *Caitanya* molio na taj način, začuo je glas koji mu je rekao: "Neka tako i bude." Netko može biti visoko obrazovan na području svjetovog obrazovanja ili obdaren izuzetnom snagom, ali je osuđen na nestanak prolaskom vremena. Samo je ljubav besmrtna. Zato ljubav treba smatrati samim životom. *Caitanya* je upućivao molitve *Kṛṣṇi* da ga blagoslovi takvom vječnom ljubavi. Sveta planina *kailāsa*, raj – *vaikunṭha* ili nebo – *svarga* su poput područnih ureda Boga. *Caitanya* nije bio zainteresiran da ih ostvari. On je prepoznao da je srce – *hṛdaya* ispravna adresa Boga pa je molio: "O Gospode, ja znam da si Ti ustoličen na oltaru moga srca. Lijepo Te molim, blagoslovi me takvim iskustvom."

Odbacite loše društvo

Gospod *Kṛṣṇa* u pratnji *Satyabhāme* krenuo je u bitku s demonom *Narakasur*om. Došlo je do žestokog sukoba i demon je umro na rukama *Satyabhāme*. Kako je svemoćan, *Kṛṣṇa* je mogao ubiti *Narakasuru* bez pomoći *Satyabhāme*. Zašto je onda prihvatio njezinu pomoć? *Narakasura* je bio opaki demon i nije zaslužio čak ni da umre na rukama *Kṛṣṇe*. Budući da je prouzrokovao nevjerojatne patnje tisućama žena, *Kṛṣṇa* je odlučio da ga treba ubiti žena. *Narakasura* je zatočio na tisuće princeza koje su bile velike poklonice Gospoda. One su bile utjelovljenja ljubavi i stalno su razmišljale o njemu. Nakon što je porazio *Narakasuru*, *Kṛṣṇa* ih je oslobodio. U vezi s tim svetac *Tyāgarāja* uzvisivao je Gospoda govoreći: "Ti si zaštitio šesnaest tisuća pastirica – *gopikā*." Uvijek je opasno biti u društvu opakih. Zato se kaže:

*Odbacite loše društvo,
pridružite se dobrom društvu.
Provodite dobra dijela dan i noć
i prisjećajte se što je prolazno a što je trajno.*

(Stihovi na sanskrtnu)

Čovjek bi trebao odlučiti da slijedi takav sveti put i promiče načelo ljubavi prema svima i svakome.

Koje je unutarnje značenje poraza *Narakasure*? *Nara* znači besmrtno načelo istinskog *ātmana*. Kad obilježja jednog demona – *āsura* uđu u čovjeka – *nara*, on postaje *narakasura*. Kod takve osobe nailazimo samo na loša obilježja i zle osjećaje. On se ne trudi pridružiti se društvu plemenitih. On se ne napreže da dosegne Boga. On sklapa prijateljstva samo s opakim ljudima. Takav mentalitet posljedica je loših djela počinjenih tijekom nekoliko života.

Danas čovjek živi u zabludi da je visoko obrazovan. U stvari, ne radi se o obrazovanju – *vidyā*, već samo o neznanju – *avidyā* onoga što je stekao. Kako se on može nazivati obrazovanim ako se dobro ne ponaša i ne druži se s dobrim društvom? *Rāvaṇa* je stekao sve vrste obrazovanja kao i *Rāma*. Ali za razliku od *Rāme*, on je boravio u lošem društvu, njegovao loše misli i poduzimao opaka djela. Zato ljudi štiju *Rāmu* a preziru *Rāvaṇu*.

Nekoga se štuje ili ismijava ovisno o njegovom ponašanju. Čovjek ne bi živjeti usredotočen na samoga sebe. Uvijek kad se negdje provodi neka dobra aktivnost, kad se održava molitveni skup, pridružite mu se. No ima ljudi koji se upuštaju u opaka djela i ne pridružuju se društvu dobrih ljudi. Od kakve je koristi takav život? U vezi s tim svetac *Purandara* je rekao:

O, Gospode! Usprkos toga što imaju oči, ljudi su stvarno slijepi jer ne teže da vide Tvoj uzvišeni lik. Iako su obdareni ušima, gluhi su za Tvoja učenja. Iako je Bog prisutan u njima, oni su duboko uronili u svjetovni život. Kako se može opisati njihova nesreća?

(Stihovi na teluškom jeziku)

Čovjek bi trebao razumjeti istinu da je Bog prisutan u svim bićima i ponašati se prema tome. To je njegova prvenstvena dužnost. Ne bi smio samo promišljati o božanskosti, već i pjevati u slavu Božju. Održavala se velika proslava u kraljevstvu

Narakasura kad je on bio ubijen. Tako dugo dok je on bio na životu, srca ljudi bila su uronjena u tamu. Kad je konačno bio ubijen, došlo je do općeg veselja posvuda. Njegovom smrću tama neznanja i mržnje bila je raspršena. Ljudi su simbolično proslavili taj događaj paljenjem svjetiljaka. Kao što šišmiši pronalaze put u kuću koja je uronjena u tamu, tako i opake osobine ulaze u srca ispunjena tamom neznanja. Samo što šišmiši vole živjeti u mraku, ali ne i ljudska bića. Vi ne biste trebali živjeti kao šišmiši, u tami neznanja.

Neki ljudi izgledaju kao da su uravnoteženi – *sattva* izvana, ali puni su loših osobina. Izbjegavajte ih. Ne biste smjeli biti u lošem društvu ni trenutak. Nekada davno, ljudi su se držali na udaljenosti od demona i njihovog demonskog ponašanja. *Hiraṇyakaśipu* je činio sve kako bi spriječio svoga sina *Prahlādu* da izgovara božansko ime Gospoda *Nārāyaṇe*. Ali *Prahlāda* je stalno bio uronjen u promišljanje o Gospodu, bio mu je drag, dok je njegov otac *Hiraṇyakaśipu* bio drag demonima. On je bio vladar. Kakva je vrsta vladara bio? Bio je vladar opakih osobina i loših djela. Slijedite uzor koji je postavio *Prahladā* i posvetite vrijeme promišljanju o Gospodu.

Spoznati načela *ātmana* istinska je predanost

U današnjem svijetu demonske su aktivnosti u porastu. Netko ne može podnijeti takve prizore, niti može slušati o njima. Zašto biste trebati davati prostora takvim odbojnim događanjima? Ustoličite Boga u srcu. Kaže se da Bog boravi u svim bićima – *īśvaraḥ sarvabhūtānām*. Njeguajte takvu čvrstu vjeru. Postajete ono što mislite – *yad bhāvāt tad bhavati*.

Dragi studenti!

Danas je dan na koji je demon *Narakasura* bio ubijen. Što taj događaj predstavlja? On predstavlja ubijanje demona u čovjeku. *Nara* znači čovjek a *āsura* znači demon. Taj je demon prisutan u svakom ljudskom biću. Nije potrebno steći moćno oružje - *aśtra śāstra* da ubijete tog demona. Čovjeka se naziva *nara* zato jer je u njemu *ātman*, utjelovljenje ljubavi. Demone je moguće ubiti samo ljubavlju. Zato spoznajte to načelo prave prirode istinskog Sebstva – *ātmatattva* i njeguajte ljubav. To je istinska predanost – *bhakti*.

Ispunite srce ljubavlju

Koja je svrha ljudskoga života? Jest, piti i lutati naokolo? Ne, ne. Ptice, zvijeri i životinje čine to isto. To se ne očekuje od ljudskog bića. Ljudske vrijednosti koje su nerazdvojni dio nas, moraju se izraziti. One moraju postati sastavnim dijelom našega svakodnevnog života, one se moraju odražavati u našem ponašanju. Ako se i o njima samo govori, a ne odražavaju se u našem ponašanju, to postaje isprazno pokazivanje. Zato moramo shvatiti unutarnje značenje raznih svečanosti i ponašati se u skladu s njima.

Utjelovljenja ljubavi!

Vaša je dužnost danas da uništite demonske osobine u sebi. Loše misli i loša djelovanja prisutni su posvuda. Vi ne možete ostati tek svjedokom tih događanja. Polazući vjeru u Boga, borite se sa zlim silama kao ljudsko biće. Izrazite svoj ljudski položaj. Morate zaslužiti ugled dobrog čovjeka. Samo je to važno. Sva ostala postignuća su bezvrijedna. Samo dobar čovjek opstaje. Svaki trenutak života treba biti posvećen primjeni ispravnosti – *dharma* i stjecanju ugleda - *kīrti*. Ispunite svaku stanicu tijela duhom istine.

Narakacaturdaśi je dan kad odlučujete osloboditi se loših osobina i slijediti put ispravnosti. Danas se *dīpāvalī* slavi kao svečanost svjetlosti paljenjem raketa i vatrometom. Nekada davno, naši su se preci radovali uništenju demona Narakasure i palili su vatru. Radost paljenja raketa trebala bi proizlaziti iz uklanjanja loših osobina u nama. Zato je potrebno meditirati o Bogu, slušati božanske govore i pjevati *bhajane*.

-Odlomci iz *Bhagavānovih* govora održanih povodom blagdana *dīpāvalī*

POTREBA DA SE PRODUHOVI LIJEČNIČKA PRAKSA

Ramesh Kumar

U svom uvodnom govoru na Sri Sathya Sai sve-indijskoj medicinskoj konferenciji u Prasanthi Nilayamu 19. kolovoza 2017. godine, stavljajući naglasak na potrebu da se produhovi liječnička praksa, gospodin Ramesh Kumar, ministar zdravstva u

vladi države Karnataka pozvao je bratstvo liječnika da prionu uz vrijednosti istine – satya, ispravnosti – dharma, mira – śānti, ljubavi – prema i nenasilnosti – ahimsā. Ovdje dajemo kratku verziju njegovog govora.

Velika mi je čast što mi je Svami pružio priliku da danas budem ovdje i da svečano otvorim Sri Sathya Sai sve-indijsku medicinsku konferenciju na ovom svetom mjestu, u Prasanthi Nilayamu. Smatram da je velika sreća biti među svima vama, posebno među zajednicom liječnika koja se danas ovdje okupila kako bi sudjelovala u radu ove konferencije. Obilježje dobrog liječnika je požrtvovnost. Dr. Somaraju je to naglasio. Velik broj liječnika živi u zaslijepljenosti da je požrtvovnost nagrada za služenje koje oni provode. No to je samo trgovanje vještinama kojima oni vladaju. Možda zvučim grubo, ali govorim istinu. Mi smo svi svjesni kako je Svami liječnik nad liječnicima i On je postavio dobar model za pružanje medicinskih usluga, bilo da se radi o Sri Sathya Sai super-specijalističkoj bolnici u Puttaparthiju ili o onoj u Bengaluru. Ne ograničavajući ovu "plemenitu odluku – *satsamkalpa*", On je krenuo korak dalje dovodeći holističku zdravstvenu zaštitu na kućni prag seljana putem Sri Sathya Sai usluga pokretnih bolnica. Medicinska pomoć treba biti pravo svakog pojedinca bez obzira na stalež, porijeklo, boju kože, religiju ili nacionalnost. Prisutnost liječnika ovdje u Prasanthi Nilayamu koji služe čovječanstvu širom svih država Indije i bolnice Sathya Sai središnje zaklade pravi su svjedok čiste ljubavi i nesebičnog služenja – *sevā*. To je razlog zašto smo svi mi ovdje.

Svamijeve su bolnice model za cijeli svijet

Svjetski se scenarij mijenja. Zdravstvena skrb postaje sve skuplja i nedostupna siromašnim ljudima. Molim vas da to naglasite. Mi ne odlučujemo tko će oboljeti. A svi oni koji obole nemaju mogućnost liječenja. Uz sve naše bolnice, ako je posljednja osoba bolesna i nema mogućnost liječenja, kakva je korist i vrijednost naših bolnica? Svami nam je pokazao put kako učiniti život vrednijim i mi bismo Ga slijediti. On je uzor svima nama. Ja se još uvijek sjećam kad su bolnice u Prasanthigramu i Whitefieldu bile otvorene, mnogi su ljudi govorili i pitali hoće li model besplatne zdravstvene skrbi moći opstati. Ljudi koji imaju uskogrudni pristup, ljudi koji su potaknuti sebičnim ciljevima, nikad neće moći razmišljati dalje od sebe. Zapravo, čovjek koji ne vjeruje sebi, nikad neće moći vjerovati ni drugima. To je bilo pitanje vrijedno milijun dolara, hoće li taj Svamijev pokus

preživjeti, kako dugo će On to moći činiti, gdje će On prikupiti novac? Svašta se govorilo. Nitko nije želio cijeliti što je ovdje bio Svami koji je želio taj teret ponijeti na Sebi. On nije premijer ni predsjednik Indije, nije čak niti glavni ministar države Andhra Pradesh ili Karnataka. A On je želio da sve to bude besplatno.

Kad je bila otvorena bolnica u Bengaluru, bila su tri glavna ministra, lijevo i desno od Svamija – glavni ministri država Andhra Pradesh, Karnataka i Maharashtra. Svami je na uobičajeni način, pogledao sva tri glavna ministra i upitao: "Jeste li obišli bolnicu? Jedan odjel nedostaje. Jeste li to primijetili?" Sva su tri ministra bila zatečena i gledala su u Svamija pitajući se o čemu On govori. Na to je Svami rekao: "Nema odjela za ispostavljanje računa!" Kao što nam je svima poznato, to je ono što plaši ljude danas, mnogo više od bolova. Mi smo imali priliku reći sve što smo željeli. Istina je činjenica da je sve preživjelo usprkos toga što nas je Svami napustio u fizičkom liku, mi to još uvijek pokazujemo cijelom svijetu. To je Svamijeva moć, to je Svamijeva snaga. To nije ono što mi On daje u materijalnom smislu. On je pokazao svima nama kako bismo trebali živjeti. Vi i ja možemo pripadati političkim strankama koje su jedna drugoj dijametralno suprotne, ali mislim da bismo jedno trebali imati zajedničko a to je da svi prihvatimo Svamija u našem manifestu. On je stranački vođa cijele Indije i vođa koji vodi brigu o ljudskim bićima. Bio sam potresen i duboko dirnut kad je dr. Somaraju govorio. Te su riječi dolazile iz usta čovjeka koji vodi super-specijalističku bolnicu. Vidjeli smo neljudski pristup ljudi iz medicinske profesije koji su imali smjelosti da ne predaju mrtvo tijelo ako njihovi rođaci ne mogu podmiriti troškove. Svami, trebamo li mi biti svjedoci svemu tome? Molimo Te, spasi nas od takve sramote. Vodi nas da se ponašamo uljudno.

Suosjećanje i požrtvovnost obilježja su liječnika

Ljudima je šok spoznati, prihvatiti i probaviti činjenicu da je moguće pružiti besplatnu medicinsku uslugu. Sada je vrijeme da svi promislimo i spoznamo kako čin liječenja treba vratiti na prvobitnu svetost koja se može obavljati samo kad je oslobođena ljage komercijalizacije. Gdje je profesionalizam sada? On postoji umanjen za profesionalnu etiku. Ako se profesionalna ektika izgubi iz bilo koje profesije, tada preostaje samo njezina komercijalizacija, ali ne i profesija. Nastala je potreba da se ljudi u sustavu pružanja zdravstvene skrbi, bilo da se radi o administrativnom osoblju, liječnicima, tehničarima ili bolničarkama, ponašaju ljudski u mislima, riječima i djelima, da pokazuju pet ljudskih vrijednosti: istinu, ispravnost, mir, ljubav i nenasilnost. To se može dogoditi ako produhovimo

medicinu. Mislim da bi današnju medicinu trebalo obnoviti na njezinu svojstvenu i suštinsku bliskost duhovnosti, a to znači osnažiti duh čovjeka, božansku snagu u njemu koja energizira njegov fizički, mentalni i psihološki sustav. Zamislite samo kad bi svaka bolnica ili dom za starije osobe u Indiji mogli imati na raspolaganju jedan besplatni krevet za članove organizacije kao što je Sri Sathya Sai organizacija služenja. Zamislite, prijatelji moji, moja draga braćo i sestre, svi vi poklonici, koliko dobra može biti učinjeno u društvu? Kaže se: "Liječnik je zaista Bog – *vaidya nārāyaṇa harihi*." Danas imamo više od tisuću bogova koji sjede ovdje pred Vrhovnim Gospodom. Danas je ovo mjesto, zahvaljujući Svamijevoj volji, pretvoreno u posebno sveto mjesto – *mahā mahā puṇyakṣetra* jer su ovdje prisutna takva božanska bića. Iskazujem počast svakom liječniku ovdje na njegovoj ljubavi i predanosti holističkoj zdravstvenoj skrbi. Po mom mišljenju, medicina je namijenjena promicanju odnosa od srca k srcu i ljubavi k ljubavi između liječnika i bolesnika. Ne osjećate li i svi vi ovdje da prisutnost liječnika odiše požrtvovnošću, ljubavlju i suosjećanjem koji su najpotrebnije oruđe što ga liječnici danas trebaju?

Jedinstvenost Sri Sathya Saijeve misije zdravstvene skrbi

Iskreno i svim srcem poštujem svakog liječnika i medicinsko osoblje koje je ovdje. Svijet je prepun izazova, mamaca. Postoji toliko zanimljivih mjesta kamo biste mogli otići i provesti dva dana. Ali vi ste odlučili doći ovamo, zanemarujući sve. Vi ste veliki, a zapravo, to je Svamijeva veličina. Mi u stvari sada dajemo prijedlog da se unese ovo poglavlje o bolesnicima. Mi stvaramo zakonsku obvezu da se izbjegava provođenje neželjenih ispitivanja nad bolesnicima, dok se potiskuje istina koja bi trebala biti predložena bolesnicima, i stvara se obveza od strane liječnika da budu uljudni i susretljivi prema bolesnicima. Liječnik liječi polovinu bolesti osmijehom na svome licu. No na žalost, velik broj liječnika sada se osmijehuje samo pogledom na novčanik, a ne na lice bolesnika. Što se može učiniti? Sretan sam što se ova konferencija održava na načelima Sri Sathya Sai idealne zdravstvene skrbi koja je univerzalna, besplatna, ispunjena ljubavlju, suosjećajna i preventivna. Javila se potreba da pristupimo obespravljenima i siromašnima. Tema konferencije, koja je pružanje holističke zdravstvene skrbi na kućnom pragu, je primjerena. Sretan sam da Sri Sathya Sai *sevā* organizacija nastavlja dalje u smjeru koji nam je Baba uvijek pokazivao i očekivao da ćemo se na taj način ponašati. Osjećao sam se tako sretan kad sam čuo da u medicinskoj misiji Sri Sathya Sai *sevā* organizacije u Indiji oko 4000 liječnika i isto takav broj

medicinskog osoblja i dobrovoljaca pruža usluge siromašnima i potrebitima u području alopaije, ajurvede, homeopatije i veterinarske zaštite.

Odgovarajuća skrb je ono što je potrebno uz redovito praćenje a to je ono što je suština Sri Sathya Sai medicinske misije. To je pravo mjesto da se prepoznaju napori sudionika koji su služili zemlju sa strašću da šire ljubav i dobro zdravlje. Upoznat sam da su uvaženi liječnici iz zemlje koji su dali svoj doprinos u velikoj mjeri medicini u zajednici kao sastavni dio odgovornosti prema izgradnji nacije, danas ovdje kako bi se obratili sudionicima. Vidio sam teme predavanja koje su vrlo važne za današnji scenarij. Siguran sam da će interaktivni skupovi sasvim sigurno podići Sri Sathya Sai medicinsku misiju na sljedeću razinu u godinama koje dolaze.

SVAMI - BOŽANSKI PLANER I UPRAVITELJ DOGAĐANJIMA

Priča jednog svjedoka

Prof. Sathya Gourisankar

Ne znam na koji bih način izrazio veliku zahvalnost Sri Sathya Sai središnjoj zakladi. Neovisno o činjenici jesam li ja ministar ili ne, oni su uvijek iskazivali ljubaznost pozivajući me ovamo kako bih bio s njima. Tako se osjećam povlaštenim, tako počašćenim i tako sam dirnut. To je naša potvrda Središnjoj zakladi koja se širi u smjeru koji nam je pokazao Svami kako bismo ispunili Njegovu misiju da smo vojnici pod njihovom zapovjedi.

Priča koja slijedi jedna je zabilješka o Svamijevom odgovoru na predanost moga oca. U tom događaju imao sam veliku sreću da budem svjedok iz prve ruke, kao i Svamijev instrument. Ispričat ću događaj upravo onako kako se dogodio.

Bilo je ljeto 1992. godine. Bio sam zaposlen kao znanstvenik u medicinskom odjelu jedne kompanije u Sjedinjenim Američkim Državama. Zajedno s mojim rođacima u Sjedinjenim Državama, pozvao sam svoje roditelje da nam dođu u posjet na nekoliko mjeseci. Nakon mnogo nagovaranja, oni su stigli u New York 21. svibnja 1992. godine. Pažljivo sam isplanirao praznike uključujući i

razgledavanje i izlete za njih tijekom nekoliko sljedećih mjeseci. A ovako je moj plan bio preoblikovan i pretvoren u Svamijev 'majstorski plan'!

Četiri dana nakon dolaska mom se ocu pojavila krv u urinu. Brzo sam ga odveo na hitnu pomoć gdje su mu dali antibiotike i savjetovali da odemo na pregled kod urologa. Dva dana nakon toga odveo sam ga urologu koji je obavio potrebne pretrage i upoznao nas sa šokirajućom novošću da moj otac ima karcinom na mjehuru koji se proširio i da to zahtijeva veliki operacijski zahvat. Njegovo zdravstveno osiguranje kao posjetitelja nije moglo pokriti troškove operacije, a bilo bi vrlo skupo da to mi platimo iz naših džepova. Nakon što smo bili upoznati s dijagnozom karcinoma, moji roditelji i ja posjetili smo obližnji hram posvećen Kršni, uputili naše molitve i zaražili pomoć Gospoda da nam pomogne da se snađemo u toj krizi. Bili smo vrlo zatečeni i nismo znali kako se ponašati u toj situaciji. Jedna od naših prvih reakcija, koliko se mogu prisjetiti, bilo je osjećajno pismo koje je moja majka napisala Svamiju (datum je bio negdje oko 4. lipnja 1992. godine) i poslala ga mome stricu (pokojnomo profesoru A. N. Mohana Krishnanu) koji je u to vrijeme bio na dužnosti na Svamjevom koledžu za poslovno upravljanje u Prasanthi Nilayamu. Ona je u pismu samo navela dijagnozu te u kakvom stanju šoka se nalazi naša obitelj i zamolila je ako bi on mogao prenijeti Svamiju (ako i kada mu se Svami obrati tijekom daršana) situaciju u kojoj smo se našli i zamoliti Njegovu pomoć. Ona je mislila, ako je on na dužnosti na Svamijevom koledžu i ima povlasticu da 'za vrijeme daršana bude na terasi', postoji mogućnost da bi on možda osobno mogao na neki način prenijeti njezine molitve Svamiju! Nakon što je to pismo bilo poslano, počeli smo biti svjedoci da je Svami preuzeto nadležnost i božanski režirao predstavu koja se odvijala u cijelom nizom neobjašnjivih događanja koji su niže navedeni sažeto redom kako su se događali.

Događaj 1: 4. lipnja 1992. godine

Posve 'slučajno' zahvaljujući jednom susretu, mi smo se povezali nedaleko od mjesta gdje smo živjeli u New Jerseyu u Sjedinjenim Američkim Državama s jednim starim obiteljskim prijateljem iz našega rodnog grada u Indiji (Chittoor, država Andhra Pradesh) gdje je moj otac radio kao odvjetnik. Pokazalo se da je naš prijatelj, s kojim je naš otac izgubio vezu, postao urolog i imao je ordinaciju nedaleko od mjesta gdje smo stanovali. Čim sam stupio s njim u vezu i upoznao ga

sa situacijom u kojoj se našao moj otac, on je bio vrlo ljubazan i zamolio da ga odmah posjetimo. Nakon što je obavio pretrage, rekao nam je sljedeće: "Da, dijagnoza je da vaš otac ima karcinom na mjehuru koji je ekstenzivan i isto tako se čini da je u najvšem stadiju malignosti, možda čak i ga neće biti moguće operirati." Nakon toga je spomenuo kako je on prošao specijalizaciju upravo u tom području urologije, odnosno onkologiji odraslih i da je jedan od samo nekoliko stručnjaka koji je u to vrijeme bio obučen izvoditi složene operacije poznate kao 'radikalne cisto-prostatektomije.' On je također sjeo s mojim ocem u svojoj klinici i svim silama ga uvjeravao da se podvrgne toj operaciji u Sjedinjenim Državama jer ju ne bi bilo moguće obaviti u Indiji kamo se moj otac namjeravao vratiti na liječenje. Na temelju svega onoga što mu je rekao, moj otac se složio da bude podvrgnut operaciji u Sjedinjenim Državama i određen je datum za operaciju, 17. lipnja 1992. godine uz nekoliko pred-operativnih postupaka kao što je biopsija, ultrazvuk i drugih koji su bili raspoređeni tijekom nekoliko sljedećih dana.

Budući da sam ja bio glavni instrument i 'potrčko' u ovoj Svamjevoj epizodi, proživljavao sam teško razdoblje pokušavajući balansirati između posjeta bolnici, mojih obaveza na poslu i prilikama kod kuće. Jedna od prvih velikih stvari s kojima sam se trebao suočiti bili su ogromni troškovi liječenja koje su nam prethodili. Upravo sam bio dobio pismenu potvrdu da je odbijeno plaćanje medicinskog osiguranja uz obrazloženje da se radi o stanju koje je postojalo prije nego što je sklopljena polica osiguranja za putovanje. Zbog toga sam izgubio svaku nadu da će osiguranje pokriti troškove i razmišljao sam na koji način osigurati sredstva za izvođenje ovog velikog zadatka. U to vrijeme, oko 8. lipnja 1992. godine, samo nekoliko dana prije operacije, Svami mi se pojavio u snu u ranim jutarnjim satima i izrekao točno ove riječi na engleskom jeziku i nakon toga nestao: "*Ti samo nastavi dalje s operacijom. Ja ću se pobrinuti za osiguranje.*" Probudio sam se i jasno se prisjećao svake riječi u snu. Te Svamjeve riječi iz moga sna činile su se tako neostvarive i nestvarne u tom trenutku jer je osiguranje već jasno odbilo pokriti troškove i pismeno me o tomu obavijestilo. Zato sam odlučio da ne uzmem san za ozbiljno i prestao sam na njega misliti.

Događaj 2: 16. lipnja 1992. godine

Dan prije operaciji, odnosno 16. lipnja 1992. godine, odvezao sam oca u bolnicu kako bi ga primili. Nakon što sam ga smjestio u sobi nazvao sam kući kako

bih primio sljedeće iznenađujuće novosti od moje supruge. Čini se, dok sam vozio prema bolnici, jedan je gospodin imenom Mohammed nazvao iz Londona i rekao mojoj supruzi kako je osiguravajuća kuća odlučila preispitati svoje izvorno odbijanje pokrivanja troškova operacije moga oca i sada će pokriti sve troškove osim malog dijela izvedenih troškova u skladu s pravilima police osiguranja. Kada sam to čuo, moja je prva reakcija bila da je supruga pogrešno čula ili razumjela jer osiguravajuća kuća ne bi nikad sama od sebe preispitala svoju odluku o odbijanju koja je bila pismeno dostavljena i to mora da je neka vrsta pogreške koju bih trebao zanemariti. Moja mi je supruga nakon toga kazala da je čovjek također spomenuo kako je poslao fax u vezi s time u bolnicu i da ga ja mogu dobiti u Odjelu za dokumentaciju u bolnici. Odlučio sam to provjeriti pa sam se uputio u Odjel za dokumentaciju u bolnici kako bih se raspitao jesu li slučajno dobili neki takav fax. I vidi čuda, oni su mi uručili otisnuti primjerak faxesa u kojem su točno bile navedene one riječi koje je gospodin Mohammed telefonom prenio mojoj supruzi! Od tada nisam nikada mogao pronaći ili razgovarati s gospodinom Mohammedom iz te osiguravajuće kuće, bez obzira na to kolikogod sam to pokušavao učiniti!

Događaj broj 3: 17. lipnja 1992. godine

Svanuo je dan operacije, 17. lipnja 1992. godine. Moj je otac bio dovezen u 8.30 sati ujutro. Liječnik nam je rekao da će to biti operacija koja će trajati dugo jer je zahtijevala uklanjanje prostate i mjehura i stvaranje novog mjehura od tankog crijeva. Nakon deset sati operacije liječnik je izišao i rekao da je sve prošlo u redu i da će moj otac biti smješten na Odjelu intenzivne njege nekoliko sljedećih dana. Prva stvar koju nam je moj otac spomenuo čim je došao k svijesti bila je da je vidio kako Svami stoji pokraj njegovog ležaja, stavljajući Svoju ruku na mjesto gdje se obavljala operacija i kako ga je blagoslovio kad se budio iz anestezije! Nakon toga se počeo postupno oporavljati i bio je u bolnici tijekom sljedeća dva tjedna, dok je o njemu skrb vodilo nekoliko skupina zaposlenika klinike.

Otprilike tjedan dana nakon operacije majka je dobila odgovor moga ujaka iz Prasanthi Nilayama na pismo koje je prethodno bila napisala o operaciji. Čini se da je njezino pismo koje je bilo upućeno njemu bilo preusmjereno u Bengaluru gdje je on sudjelovao na Ljetnom tečaju koji je održavao Svami. Na dan kad je primio pismo, ponio ga je sobom na daršan i držao ga je u ruci kad je Svami prišao ravno do njega i zamolio ga da Mu sve pojedinosti pisma ispriča te je pozorno

slušao. Čini se da, nakon što je moj ujak objasnio cijelu situaciju, Svami je odgovorio potvrđujući da je upoznat sa svime te da će se za sve pobrinuti i nakon toga je uzeo pismo. Zadivljujuće je da je toga istoga dana i u to isto vrijeme kad je Svami s njim razgovarao obavljena operacija u Sjedinjenim Državama, a da moj ujak o tome nije ništa znao!

Poslije operacije, uzorci uzeti tijekom biopsije koji su bili poslani u laboratorij vratili su se s nevjerojatno iznenađujućim rezultatima za zajednicu medicinskih stručnjaka – zloćudne maligne stanice nisu bile pronađene nigdje u blizini područja na kojem je uznapredovalo širenje karcinoma što su liječnici očekivali, čak štoviše, bile su bliže dobroćudnima! Liječnik je bio toliko začuđen tim rezultatom da je ponovno poslao slajdove s patologije u drugi laboratorij kako bi potvrdili nalaze. I oni su došli do istog zaključka. Tim liječnika nam je nakon toga spomenuo da je to bio najrjeđi slučaj koji su vidjeli i da će ga predstaviti i objaviti rezultate na njihovom skupu i u časopisu!

Događaj 4: 23. studenog 1992. godine

Tijekom nekoliko sljedećih mjeseci, od srpnja do rujna 1992. godine, bili smo svjedoci oporavka i poboljšanja zdravstvenog stanja moga oca u znatnoj mjeri tako da je početkom listopada 1992. godine bio dovoljno sposoban putovati Sjedinjenim Državama i provesti vrijeme s mojim rođacima i rodbinom u drugim gradovima Sjedinjenih Američkih Država. To je zaista bio nevjerojatan preokret kojem smo bili svjedoci tijekom razdoblja od četiri mjeseca.

Odmah nakon tako teške operacije, kao što je uobičajena procedura u Sjedinjenim Državama, bolesnici i njihove obitelji počeli bi dobivati račune za medicinske usluge od mnoštva osoba koje su o bolesniku vodile skrb, od pomoćnog osoblja, bolnice i laboratorija gdje su obavljane pretrage. Iako sam doživio veliko olakšanje i radost nakon što je operacija moga oca protekla nesmetano i nakon njegovoga odličnog oporavka, sada sam se trebao suočiti sa sljedećim nizom izazova jer sam se trebao nositi s papirologijom koja se sve više gomilala i s rokovima u kojima je bilo potrebno podmiriti medicinske troškove. I tijekom toga razdoblja bio sam skeptičan hoće li potvrda koju sam primio u snu koji je djelovao nevjerojatno, a u kojem mi je Svami rekao, da će se pobrinuti da osiguranje bude pravovaljano, je li obavijest da će osiguravajuća kuća stvarno podmiriti troškove kao što je to obećao 'gospodin Mohammed u svom faxu' bila

stvarna i tako dalje! Moje su se sumnje temeljile na iskustvima koja su mnogi prošli u odnosu na industriju zdravstvenog osiguranja. Kao pokus, počeo sam prosljeđivati prvi dio računa i na moje iznenađenje, on je odmah bio podmireni. Do kraja listopada 1992. godine svi su liječnici i osoblje bili plaćeni i sada je ostalo samo još podmiriti troškove boravka u bolnici. Osiguravajuća kuća me je zamolila da tražim od bolnice da im proslijede bolničku dokumentaciju bolesnika kako bi mogli podmiriti troškove bolnice. Često sam tražio od bolnice da mi pošalju račun kako bih ovu priču mogao privesti kraju. Nakon gotovo tri mjeseca otezanja, od strane bolnice bilo mi je rečeno sljedeće: "Oni ne mogu pronaći dokumentaciju o mojem ocu i zbog toga u potpunosti odbacuju sve troškove vezane uz bolnicu, tako da ni osiguravajuća kuća niti ja nismo obavezni podmiriti bilo kakve troškove vezane uz njegov boravak u bolnici." Još jedanput bio sam zatečen takvim preokretom događanja, tako da sam ih zamolio da mi pismeno dostave tu obavijest. Od bolnice primio sam sljedeće pismo na Svamijev 67. rođendan, s datumom od 23. studenog 1992. godine: "Zbog unutarnjih poteškoća u bolnici nismo u mogućnosti izdati nositelju osiguranja prethodnu dokumentaciju koju smo primili od vašega oca, kako bi oni mogli podmiriti troškove bolnice. Zbog ove poteškoće nećemo vašeg oca smatrati odgovornim za podmirenje iznosa od \$ XXXX."

Nisam mogao vjerovati svojim očima ni ušima. Ovdje imamo dnevnu modernu bolnicu s najboljim računalima i sustavom dokumentacije, moj je otac bio podvrgnut teškoj i zahtjevnoj operaciji koja je zahtijevala rad trojice vrhunskih kirurga, dva urologa i jednog rektalnog kirurga, on je bio zadržan u bolnici poslije operacije otprilike dva tjedna, proveden je velik broj pretraga svakoga dana i razni postupci a sada je njegova cjelokupna medicinska dokumentacija nestala! Tek tada, 23. studenog 1992. godine sinulo mi je da se otprilike prije pet mjeseci, kad se cijela drama vezana uz operaciju počela odvijati, Svami pojavio u mom snu i rekao na najjasniji mogući način: "Ti samo nastavi s operacijom. Ja ću se pobrinuti za osiguranje." Kako su te Svamijeve riječi koje su zvučale gotovo nevjerojatno u lipnju 1992. Godine, postale tako istinite na Njegov rođendan 23. studenog 1992. godine, u manje od šest mjeseci intenzivne drame koja se odvijala na području kirurgije, znanosti, liječenja pa čak i osiguranja!

Moj se otac vratio u Indiju u ožujku 1993. godine nakon što je bio podvrgnut operaciji. Nastavio je živjeti savršeno dobrog zdravlja sljedećih 18 godina i napustio nas 2010. godine. Svamijeva uključenost u njegov odlazak bila je isto tako očita – on nas je napustio 22. studenoga 2010. godine, samo jedan dan

prije Svamijevog 85. rođendana, u posebno povoljan ponedjeljak u studenome – *kārtika somavar* potpuno lako i bez ikakve patnje.

Taj je događaj na mene imao veliki utjecaj kao na mladića koji putuje kroz život sa strukom znanstvenika i ne baš naviklog da lako prihvaća bilo što izvan područja razložnosti, logike, činjenica i podataka. On me je na snažan način naučio da postoji nešto više u životu, a ne samo vanjski svijet temeljen na osjetilnim iskustvima, da postoji jedna 'nevidljiva' Božja ruka koja je najvažnija. Kad se na to osvrnem nakon mnogih godina, ostajem s osjećajem duboke zahvalnosti Svamiju što je vodio brigu o našoj obitelji u ovom događaju i u mnogim drugima s takvom neopisivom ljubavlju, privrženošću i brigom! Kroz ovaj nam je događaj Svami otkrio da je On najveći 'upravitelj događanjima' i kad On preuzme posao, onda se radi o 'cijelom paketu', od početka do kraja.

-znanstvenik po profesiji, autor teksta je profesor na Georgia tehnološkom institutu u Atlanti, Sjedinjene Američke države

SVAMIJEV MEDICINSKI TRETMAN

Sjaj božanske slave

Hill View stadion pripremao se 1976. godine. Svami je organizirao *Nārāyaṇa sevū* kao najvažniji događaj tijekom proslave blagdana *dasara* te godine. Na zemlji će biti iscrtane linije pomoću bijelog brašna. Dobrovoljci služenja posjesti će po 100 sudionika u svakom redu, muškarci i žene bit će u odvojenim redovima. Ubrzo nakon što se smjeste, bit će poslužena velika žrtvena svečanost ratara - *poṅgal*, riža, ljuti indijski začim od povrća – *sambār*. Nakon toga će biti podijeljena odjeća, *dhoti* za muškarce i *sari* za žene. Svami će sam započeti s *Nārāyaṇa sevom*, poslužujući Svojim božanskim rukama. Tako je bilo poslužno oko 10.000 ljudi.

Tom je prilikom došlo do pomanjkanja riže. Gospodin Kutumba Rao je dobio upute da priredi brzu dostavu dodatnih količina riže pomoću traktora. Dostava je na neki način kasnila. Tada je Svami dao upute meni da odem i požurim

postupak. Kad sam došao u kantu otkrio sam da je velika aluminijska posuda u kojoj se nalazila vrlo vruća riža poskliznula dok su ju dizali na traktor i jedna četvrtina vruće tekućine se slila na gospodina Kutumba Raoa koji je pomagao da se podigne posuda. Njegova je koža, od bedara do grudi bila vrlo opečena i pokrivena plikovima. Odmah je bio upućen u bolnicu, dok je preostala riža u posudi bila poslana na prostor gdje se održavala *Nārāyaṇa sevā*, bez ikakvoga daljeg odlaganja.

Posjetio sam gospodina Kutumba Raoa u njegovom domu u 15 sati. Njegova je supruga tražila od mene da prenesem Svamiju sljedeće: "Krema je nanescna na dijelove koji su bili opečeni i stavljeni su zavoji. Dobio je tablete za spavanje, ali on stenje od bolova" Na to sam se samo pitao da se ta informacija Svamiju javila samo onda ako On toga nije bio svjestan. a isto tako na koji način prenijeti novosti Svamiju u tom trenutku. Osim toga, činilo se da su oni koji su bili u traktoru već izvijestili Svamija i da je On ostao tamo sve dok riža nije bila pripremljena, a zatim je zatražio da se posluži i nakon toga napustio scenu.

Svami je pozvao gospodina Kutumba Raoa u šest sati navečer. On je otišao k Svamiju, ne obazirući se na bolove koje je trpio. Svami je rekao: "Sohan Lal je stigao iz Delhija sa šest prijatelja. Ti pođi u njihove sobe i odnesi ove bedževe za goste." Gospodin Kutumba Rao je izvršio nalog 'Sai Rāme' usprkos svim bolovima koje je sjećao. Liječnik je tijekom noći rekao da će bolesnik biti primljen u bolnicu ujutro na potreban tretman. Saznali smo da je gospodin Kutumba Rao urlao od bolova do ponoći. Rano sljedećeg jutra njegova supruga uklonila je poveze kako bi olakšala njegovo prisustvovanje jutarnjem zboru. Ali ispod njih nije bilo nikakvih tragova opekotina ni plikova nigdje na njegovom tijelu! On se okupao i sudjelovao u svom uobičajenom rasporedu obreda – *pūjā* kao i svakoga drugog dana. To je bio stil na koji je Svami provodio medicinski tretman.

-Iz dopisa 'Nektar ljubavi' gospodina B. V. Ramana Raoa

DUHOVNO DRUŽENJE - SATSAŃGA S BOŽJIM LJUDIMA I UTOČIŠTE U BOGU

Jagat N. Prasad

Rođen sam u Mumbaiju i odrastao u Hyderabadu. Godine studija proveo sam u Hyderabadu i u koledžu sam usvojio porok pušenja cigareta. Nastanio sam se u Mumbaiju od 1996. godine i počeo se uključivati u aktivnosti Sai organizacije jer su moji dalji rođaci kod kojih sam živio bili u to uključeni. Uvidio sam da sam bio uvučen prilično duboko u te aktivnosti i to u kratkom vremenu. U to sam vrijeme još uvijek bio pušač a zavolio sam i alkohol. Čak i u okviru aktivnosti u organizaciji obično sam pronašao kutak gdje bih na brzinu popužio cigaretu. Bili smo skupina mladih ljudi, svi dobro osposobljeni, uvijek smo se kretali oko centra – *samiti* i bili obučeni u bijelo.

Moj prvi daršan Svamija

U srpnju 1997. godine moja je cijela skupina otišla u Puttaparthi na Prvu svjetsku konferenciju mladih. Stigli smo nekoliko dana prije početka održavanja konferencije. Jednoga dana, moja Sai braća i ja otišli smo u čajanu koja se nalazila ispod slamnatog krova” nasuprot Prasanthi Nilayama neposredno prije odlaska na daršan kako bismo na brzinu popili čaj a ja da bih popužio i cigaretu. Dok sam pušio primijetio sam da su se moja Sai braća osjećala neugodno, možda su se čak i sramila jer sam ja bio među njima. Svi smo bili odjeveni u besprijekorno bijelu odjeću kao što su tražila pravila i stajali smo točno nasuprot mandira. Moja Sai braća trudila su se nagovoriti me da prestanem pušiti. Ja sam stalno govorio sam sebi: “Da, da, hoću”, ali nisam imao ni najmanju odlučnost da to i učinim. Toga smo dana izvukli oznaku s brojem 1 za sjedenje na daršanu i sjedili smo u prvom redu u mandiru. Uzbuđenje da ćemo vidjeti našega Boga raslo je sve više, da ćemo vidjeti Onoga o kojem smo svakoga dana razgovarali u Mumbaiju, čije smo ime koristili tijekom našeg zajedničkog rada, koga smo zazivali tijekom pjevanja *bhajana*, a isto tako Onoga kojega smo okrivljavali jer nas je doveo u nevolje!

Nakon dugog čekanja počela je svirati glazba, bio je to prekrasan božanski trenutak kad je Svami počeo hodati iz Svoje rezidencije u Poornachandri do Sai Kulvant Halla. Nakon što je pokazao svoj prekrasni lik s druge strane, On je krenuo prema nama i moje je srce počelo brže kucati u očekivanju da ću razgovarati s Njim, ili da bi me On mogao pozvati na razgovor. Nekoliko trenutaka nakon toga On je došao i stao ravno ispred mene. Imao priliku po prvi puta dotaknuti Njegova stopala – *pādanamaskāra*, tako nježna stopala kao latice ruže. Svami je tako stajao oko pola minute, možda i duže. U sebi sam osjetio tišinu. Ja sam volio te trenutke kad sam mogao gledati moga dragoga Gospoda u blistavoj haljini narančaste boje. Nakon toga prvog daršana nikad više nisam osjetio poriv da pušim! Svamijeva ljubav dala mi je snagu volje i ja se više nikada nisam osvrnuo natrag.

Prilika da pjevam u Svamijevoj prisutnosti

Godine 1997. dok sam jednoga dana vježbao pjevanje *bhajana* s mojom rođakinjom, koja je bila polaznica programa *bāla vikāsa* i koja je imala velik broj prilika da bude u fizičkoj prisutnosti Babe, spomenula mi je: "Jagat, bolje ti je da prestaneš pjevati jer pjevaš tako ravnomjerno i bez ikakva osjećaja – *bhāva*." Ona to nije kazala nekome uvaženom pjevaču, već početniku. Zato sam odlučio da od toga dana više neću voditi pjevanje. Ali sam i dalje nastavio ulagati napore da pjevam u zboru kako bih udovoljio Svamiju kojemu je lako ugoditi - *om sri Sai sulabha prasanna namaḥa*.

Tako je prošlo nekoliko mjeseci. Povremeno bih dobio priliku voditi pjevanje *bhajana* u centru. Na dan proslave *śivarātri* te godine, trebao sam biti u *Dharmakṣetri*, Babinom ašramu u Bombayu. Dok sam išao tamo jasno sam odlučio svojim umom da ću sjediti otraga. Ali kako sam naučio svirati indijski bubanj - *mṛdaṅga* još u djetinjstvu sa 5 ili 7 godina, volio sam svirati na tamburinu. Bila je ponoć kad me je moj učitelj *bhajana*, ujak Suresh Mavinkurve pozvao i upitao: "Koji ćeš *bhajan* pjevati?" Ja sam s osmijehom odgovorio: "Ujače, ja ću samo pratiti u zboru." Ali on je rekao: "Nema druge, ti ćeš pjevati." U tom sam trenutku bio i zbunjen i uzbuđen. Pjevati u mandiru, u *Dharmakṣetri*, bila je velika sreća koja me snašla. Nisam znao što učiniti pa sam svom ujaku rekao: "Da". Kad je na mene došao red, otpjevao sam jedan *bhajan* s velikim strahom, upućujući molitve Svamiju cijelo vrijeme. Nakon toga, rekao sam sam sebi s uzdahom: "Sada, nakon

što sam prešao preko mosta, dopusti mi da sjednem otraga i budem na miru." U trenutku kad sam se počeo dizati, ujak je rekao: "Arrey! Kamo ideš? Sjedni ovdje." Nakon što je prošlo pola sata, on me je zamolio da otpjevam još jedan bhajan. Pitao sam se što se to događa! Padaju li to bhajani po meni? Tako sam pjevao po drugi puta. Mislio sam da je to bila čista sreća. Ali nije sve stalo samo na tome, pružena mi je prilika da pjevam još jedanput te večeri. S jedne strane, bilo je to zadržljivo, ali s druge strane, to me je zbunjivalo.

Nisam ništa znao o Svamijevom planu. Ali počeo sam se uključivati u redovito vježbanje i postao sam dijelom zbora pjevača – *samitibhajana*. Tada se 1999. godine dogodila najveća novost u mom životu. Svami se očekivao u Mumbaiju tijekom svibnja i svi u gradu su se počeli pripremati za Njegov dolazak. Sada su ujak Narayan Svami i ujak Suresh počeli pozivati ljude na vježbanje pjevanja bhajana. I ja sam bio pozvan i počeo sam posjećivati pjevanje na raznim mjestima. Bilo je to zadržljivo iskustvo: biti sastavnim dijelom svega toga. Mislio sam da ću barem dobiti mjesto u zboru u prednjem dijelu, imati Svamijev daršan i priliku da Mu predam pismo. Upravo dan ili dva prije Svamijevog dolaska bilo nam je rečeno kamo svi trebamo doći, a radilo se o mjestu udaljenom od *Dharmakšetre*. Kako se približavao dan dolaska, počeo sam se brinuti hoću li vidjeti Svamija. Na dan kada smo imali posljednju probu bilo je odlučeno da ćemo Shailesh Nayampally i ja pjevati i voditi bhajane tijekom *daršana* u *Dharmakšetri* i Goregaonu. Sada mojoj sreći nije bilo kraja, no u isto vrijeme pritisak zbog nastupa bio je vrlo snažan. Konačno je stigao blagoslovljeni dan kad je tijekom jutarnjeg daršana Svami došao i ja sam imao priliku pjevati u Njegovoj božanskoj prisutnosti. Bhajan koji sam pjevao bio je: *om namaḥ śivāya, śivāya namaḥ om*. Sai brat iz Chembura svirao je harmonij. Čim je ženska strana završila s pjevanjem, čuli smo instrument i počeli pjevati. Na žalost, ja sam počeo na višem tonalitetu i odmah sam znao da je to više. Uputio sam molitvu Svamiju: ako je to posljednji bhajan koji ću pjevati u životu, čak da izgubim glas, pjevat ću svom svojom snagom. Tada sam vidio da je Svami došao i stao ravno ispred mene, dok se nastavilo pjevanje, a ljudi su pratili pjesmu u zboru. Bilo je mnogo pozitivne energije zbog božanskog daršana i poklonici su se izgubili u zanosu pjevanja. Čuo sam svoga Sai brata kako pokušava uhvatiti tonalitet i uskladiti se sa mnom, ali ja sam nastavio i dalje pjevati. Čak i nakon 80% otpjevanog bhajana vidio sam Svamija kako stoji ravno ispred mene. Tek se na kraju, nakon što smo otpjevali bhajan, odmaknuo. Na taj mi je način pružio iskustvo pjevanja bhajana, a odabrao

je pružiti mi još mnogo više prilika u Mumbaiju i u mandiru Prasanthija... Meni se to svidjelo, ali kao što Sachin kaže, svaka je utakmica kao prva utakmica. Za mene, svaki puta kada pjevam bhajane, to je poput prvoga iskustva, što znači mnogo priprema i nerveze. Međutim, Svami me je nastavio poticati i od toga trenutka preobražavao je moj život na mnogo različitih načina.

Svami je moje jedino utočište

Još jedan kratki susret s Bogom. Jednoga dana u siječnju 2014. godine, kad je kompanija u kojoj sam radio odlučila zatvoriti poslovanje u Indiji, znao sam da ću ostati bez posla. Ali rekao sam sam sebi da ću se posve usredotočiti na aktivnosti Sai organizacije, zahvaljujući svojoj mojoj Sai braći i sestrama, posebno Monahraju i Shriniju. I tako, toga četvrtka nakon bhajana u Khatwari Darbar u Khar West u Mumbaiju, došao sam kući sa sretnim osjećajem zadovoljstva i ispunjenosti. Nakon što sam ušao u kuću, uputio sam se u svoju sobu kako bih se na brzinu presvukao jer sam bio znojnan zbog sudjelovanja u pjevanju i sviranja tamburina. U to vrijeme počeo sam pjevati jednu pjesmu iz filma. Pjesma je išla nekako ovako: *Bog je utočište onome tko nema drugog utočišta*. Dok sam pjevao stih: *...koji nema drugog utočišta*, Svamijeva se fotografija počela spuštati s police na mojoj lijevoj strani. Istog su se trenutka suze počele slijevati niz moje obraze, a srce je bilo ispunjeno potvrdom da je On bio uz mene tijekom svih mojih teških trenutaka, kao što je i uvijek bio.....

-autor je teksta jedan gorljivi Svamijev poklonik i pjevač bhajana iz Mumbaija

BOG SLUŠA

DR. T. JAGANNADA PAWAN

FORUM BIVŠIH STUDENATA - ALUMNI FORUM

1997. godine održavala se godišnja svečana podjela diploma Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje. Ja sam bio student prve godine dodiplomskog programa u Prasanthi Nilayamu. Svami je dodjeljivao zlatne medalje studentima koji su postigli vrhunske rezultate u obrazovanju. I ja sam težio za tom zlatnom

prilikom da dobijem nagradu iz Njegovih ruku i da se fotografiram s Njim. Godine su prolazile, vrijeme je protjecalo, a ja sam osjećao kako će moja želja da dobijem nagradu iz Svamijevih ruku i dalje ostati samo to, želja.

Imao sam malo pojma kako Svami sluša i ispunjava želje našeg srca na vlastiti, jedinstveni način. U završnoj godini moga studija, Prasanthi Nilayam još je jednom vrio uzbuđenjem sportskih aktivnosti kad je počeo *Godišnji susret sportova i kulture*. Kao i svake godine, sportovi i igre su doslovno preokrenuli Sri Sathya Sai hostel i njegove sportske prostore u minijaturni Olimpijski stadion. Dok je većina studenata bila uključena u ovo ili ono događanje, ja sam bio izabran da budem zamjenik kapetana jednoga od poslijediplomskih košarkaških timova. Kad je započela serija natjecanja 'trojice najboljih' u košarci, trebao sam preuzeti ulogu kapetana moga tima jer je kapetan tima bio ozlijeđen za vrijeme napornih utakmica. Mi smo pobijedili u prvoj utakmici iako se činilo da je protivnički tim mnogo jači. U drugoj utakmici izgledalo je da će sreća biti na strani drugog tima. Oni su vodili s jednim košem razlike kad je utakmica trebala završiti za otprilike 30 sekundi. Gotovo kao čudom, jedan od članova moga tima osvojio je loptu na tom stupnju igre i bacio je prema košu te osvojio dva boda za naš tim. Mi smo pobijedili u ovoj napetoj utakmici isto kao i u cijeloj seriji.

Prasanthi Nilayam svjedočio je velikoj proslavi na dan *Godišnjeg susreta sportova i kulture* 11. siječnja koja je urezala lijepu uspomenu u naše sjećanje. Ova svečanost sportova doživjela je vrhunac tijekom svečanosti dodjele nagrada 14. siječnja. Kao i svaki student završne godine poslijediplomskog studija, nisam želio vjerovati da će to biti posljednja svečanost dodjele nagrada kojoj ću svjedočiti kao student Instituta. Na dan koji je prethodio svečanosti dodjele nagrada, bilo je nekih znakova da bi, nakon prekida od gotovo tri-četiri godine, Svami mogao dodijeliti grbove kapetanima pobjedničkih timova. Dugo njegovana želja da dobijem nagradu iz Svamijeve ruke ponovno je zabljesnula u mom umu. Kasnije te večeri bilo je gotovo potvrđeno da će Svami podijeliti grbove kapetanima pobjedničkih timova. Hostel je bruji od uzbuđenja.

Svečanost dodjele nagrada započela je rano ujutro u Sai Kulvant Hallu. Pobjednici su bili pozvani na pozornicu jedan po jedan kako bi primili nagradu od Bhagavāna. Čim sam začuo najavu putem mikrofona 'poslijediplomski pobjednici u košarci', podignuo sam se sa svoga mjesta i uputio se na pozornicu. Dok sam

klečao pred Svamijem, On se nasmiješio i dao mi grb. Kamere su to snimile. Moje je srce prepravila radost i zahvalnost. Vratio sam se na svoje mjesto, natopljen Njegovom ljubavi. Nikad nisam zamišljao da ću dobiti štit iz Bhagavānovih ruku kao kapetan pobjedničkog tima u košarci! On je to učinio kako bi ispunio želju koju sam nosio u srcu još od davno - da dobijem nagradu od Njega. Bhagavān stvarno sluša naše srce i s mnogo ljubavi odgovara na Njemu jedinstveni božanski način.

Svami mi je pružio nekoliko iskustava Svoje sveprisutnosti nakon što sam završio studij u Prasanthi Nilayamu. Samo zahvaljujući Njegovoj beskrajnoj milosti i blagoslovima, otišao sam u Njemačku da nastavim svoje doktorske studije. Jedne posebne večeri tijekom prvog tjedna moga boravka u Njemačkoj, vrlo mi je nedostajala prekrasna hrana moje majke. Vlasnik trgovine kojeg sam upoznao toga dana ustrajao je da te večeri dođem u njegov dom na indijsku večeru. Osjećao sam kako je to Svamijeva igra i jedan od mnogih načina, kojim pokazuje kako je On s nama u svakom trenutku, da se brine, tješi nas i sluša! Jednom drugom prilikom, kad sam razmišljao o Svamijevom uvjerenju kako će On uvijek biti s nama, bivši student koji je bio u istom razredu sa mnom u Prasanthi Nilayamu nazvao me iz Amerike i rekao mi kako on može osjetiti Svamijevu sveprisutnost i kako Ga može vidjeti da određuje smjer njegovog života. Svamijevo obećanje da će biti s nama bez obzira gdje mi bili i iskustvo Njegove nevidljive ruke na djelu, ispunjava nas beskrajnom nadom, snagom i odvažnošću. Istančanost i veličanstvenost tih događaja koji nisu samo puke slučajnosti, već Saijevo dokazivanje, čuda su koja doživljavamo u svakodnevnom životu. Ona nam pružaju nevjerojatnu pomoć u trenucima potrebe kako bismo koračali dalje s vjerom da je Svami uvijek uz nas.

Ima li Bog vremena za mene? Razmišljao sam o tom pitanju na početku studija u Prasanthi Nilayamu. Dok sam pogrešno mislio kako je On prezauzet da bi se brinuo o meni, događanja u mom životu razuvjerila su me i potvrdila da je On spreman posvetiti sve Svoje vrijeme svakome od nas, da sluša i ispunjava svaku malu želju koja potekne iz našeg srca na Svoj posebni, jedinstveni način. "Imamo li mi vremena slušati Njega i Njegova učenja?", to je vjerojatno primjerenije pitanje. Upućujem molitve našem najvoljenijem Svamiju da nas blagoslovi neizmjernom vjerom u Njegovu ljubav za nas. Molim Ga da oblikuje svakoga od nas u Prasanthi Nilayam tako da On stoluje u našim srcima zauvijek.

-autor se upisao na Sri Sathya Sai institut za više obrazovanje 1997. godine i diplomirao 2002. godine kao student prirodnih znanosti B.Sc. (Hons.) te postao magistar znanosti Mr. Sci.

Moja se slava širi svakodnevno preko onih koji se nazivaju mojim poklonicima - bhakta. Vaše vrline, vaš samonadzor, vaša nevezanost, vaša vjera i postojanost znakovi su po kojima ljudi prepoznaju moju slavu.

- Baba

NAJKRAĆI PUT DO BOGA

Jedan poklonik, koji je boravio u Americi i došao u Indiju na praznike, razmišljao je da posjeti velike ljude i provede vrijeme na sveti način, umjesto da ga troši na druge zanimljivosti. On je želio slušati propovijedi mudrih ljudi. Kako nije mogao dobiti avionsku kartu, putovao je vlakom u Kasi (Benares). Jedan isposnik – *samnyāsin*, čije je lice bilo blistavo od aure božanskosti, sjedio je ispred njega u kupeu vlaka. On je osjetio snažnu potrebu da porazgovara s njim pa mu se obratio: "Mogu li vam postaviti jedno pitanje, gospodine?" Isposnik se složio. "Možete li mi pokazati najkraći put do Boga?"

Isposnik je odgovorio: "Sidite s vlaka u selu koje se zove Ramapuram. Unajmite auto-rikšu poznatu kao 'vjera'. Sidite u naselju koje se zove 'predanost'. Tamo ćete naići na kraj puta koji je poznat kao 'karma'. Naići ćete na crveno svjetlo poznato kao 'zla djela'. Nastavite dalje do zelenog svjetla koja su 'dobra djela'. Skrenite desno kad nađete na ploču s natpisom '*bhajan mandali*'. Ondje ćete pronaći četiri puta. Naići ćete na 'zavist, osvetu, i ljutnju'. Ostavite ih po strani i krenite četvrtim putem poznatim kao 'dobro društvo *satsaṅga*'. Nemojte učiniti pogrešku i skrenuti na usporedni put koji se naziva 'glasine'. To je jednosmjerni put. Krenite malo dalje i naići ćete na raskrižje. S lijeve strane je cesta poznata kao 'strast'. S desne strane je cesta poznata kao 'nevezanost'. Promet na cesti 'strasti' je gust. Uputite se na cestu 'nevezanost'. Naići ćete na kružni tok, 'odijeljenost'. Potražite ploču s natpisom 'srce ispunjeno suosjećanjem Božji je hram'. Slijedite smjer, dođite do 'puta znanja'. Tamo ćete pronaći u bijelo oličeno svetište poznato kao 'boravište istinskog Sebstva – *ātman*.' Kad pridete bliže, vrata 'oslobođenja' sama će se otvoriti. Bog čije je ime Sai *nātha* tamo će očekivati vaš dolazak. To je

jedini put koji znam. Ja sam imao veliku sreću što sam došao tamo pa zato i vama savjetujem da krenete tim putem."

Izvor: Swami.... autorice Gite Paramahamsa

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

BOCVANA

Sathya Sai klinika u Bocvani služi zajednici Gaborone već 11 godina. 23. travnja 2017. godine klinika je pokrenula program nastupa u javosti. Oko 200 ljudi, uključujući vladine dužnosnike, uvažene osobe, doktore, ljekarnike, optičare, bolesnike u klinici i članove SSMO sudjelovalo je u događanju, učinili su ga svečanim šarenim natpisima. Ministar visokog obrazovanja bio je glavni govornik, a gospodin Ramachandran Ottpath, CEO iz Choppies Group bio je glavni gost. I Sathya Sai klinika svečano je otvorila novi laboratorij čiji je uređaj za hematologiju donirao gospodin Ottpath. Predstavljajući rad klinike, u kojoj je u tom trenutku bilo upisano 120 bolesnika, čiji su nalazi glavnih pretraga bili zabilježeni, dobili su usluge petero liječnika, dva ljekarnika i dva optičara. Glavni gost, ministar i druge uvažene osobe obišli su kliniku i pohvalili Sathya Sai volontere. Događaj su popratili predstavnici novina, televizija Bocvane, radio Bocvana, dnevnik *Botswana Daily News* i *Botswana Guardian*. Televizija Bocvane prikazala je razgovore s bolesnicima koji su pohvalili usluge bolnice.

KANADA

Prije 15 godina učitelji, roditelji i studenti Sathya Sai škole u Torontu organizirali su prvi pokret *Život za vrijednosti* u Kanadi. Sudionici su se obvezali primjenjivati ljudske vrijednosti i živjeti s niskim prihodima kako bi podijelili poruku Sathya Sai Babe o ljudskim vrijednostima. Ove godine 90 gradova i zajednica širom Kanade i provincija Manitoba, Alberta i Britanska Kolumbija usvojili su Dan ljudskih vrijednosti kako bi potaknuli primjenu ljudskih vrijednosti. Taj se pokret proširio širom svijeta. 24. travnja 2017. godine 95 članova SSMO Kanade, zajedno s članovima iz javnosti i vladini dužnosnici, proslavili su globalno proglašenje 24. travnja kao Svjetskog dana ljudskih vrijednosti na prestižnom

Parliament Hillu u glavnom gradu Kanade, Ottawi. Događanje je započelo time što su Sathya Saijevi studenti otpjevali kanadsku nacionalnu himnu na dva jezika, nakon čega je slijedila univerzalna molitva Sathya Sai škole. Nekoliko vladinih dužnosnika i uvaženih gostiju govorilo je o dobrobitima podizanja svijesti o ljudskim vrijednostima kako bi se razriješili sukobi u društvu i nadišle krize u okruženju na koje danas nailazimo širom svijeta. Pismo koje je uputio Justin Trudeau, premijer Kanade, bilo je pročitano naglas, a proklamacija o Danu ljudskih vrijednosti bila je uručena SSIO Kanade Jima Watsona, gradonačelnika Ottawe. SSIO donirala je 150 majica *Pastirima dobre nade*, najvećoj neprofitnoj organizaciji koja služi i brine se za beskućnike u Ottawi u čast 150. obljetnice Kanade u konfederaciji.

EKVADOR

SSIO Ekvadora obilježila je blagdan *Iskazivanje ljubavi Sathya Saiju* 24. travnja 2017. godine poklonstvenim aktivnostima služenja u Guayaquilu u Ekvadoru. Sathya Sai poklonici pružili su usluge služenja u López Bermejo skloništu za djecu u Guayaquilu, ustanovi koja je posvećena brizi za potrebite članove obitelji bolesnika koji su podvrgnuti liječenju od karcinoma u lokalnoj bolnici. Sathya Sai poklonici poslužili su hranu i podijelili potrepštine za osobnu higijenu gladnima i beskućnim posjetiteljima u skloništu. Uz pomoć osoblja skloništa dobrovoljci su organizirali nekoliko aktivnosti za djecu kao što je slikanje, glazba i poklonstvene molitve. SSIO odlučila je nastaviti s provođenjem toga projekta služenja korisnicima skloništa.

AUSTRALIJA

Na Dan planeta Zemlja, 22. travnja 2017. godine mladi iz SSIO ugostili su pokret za vrijednosti hodanjem prirodom i skupom na otvorenom uz Parramatta jezero u Sidneyu, usredotočujući se na smanjenje korištenja plastike i plastičnog otpada. Oni su održali studijski kružok i utvrdili za što se sve koristi plastika. Govorili su o praktičnim načinima kako smanjiti njezino korištenje, ili kako izbaciti plastiku iz upotrebe. Sudionici su se obavezali na korištenje predmeta koji se mogu višekratno koristiti, kao bočice iz kojih se pije ili torbe umjesto plastične ambalaže namijenjene jednokratnom korištenju. Svaki je sudionik dobio torbu izrađenu od tkanine kako bi ju ukrasio osobnim izrazom brige za okoliš. Sudionici

su isto tako hodali oko jezera kako bi uživali u ljepotama prirode i promišljali o učenjima Sathya Sai Babe o prirodi.

SINGAPUR

45 studenata iz Sathya Sai Kindergarten – dječjeg vrtića u Singapuru uz pomoć osam učitelja i dobrovoljaca, poslužilo je starije osobe u Chinatown Senior Activity Center 24. travnja 2017. godine. Stariji štićenici sa zanimanjem su dočekali posjet djece koji se održava svake godine i koji obećava dobru zabavu. Poslije kulturnog progama koji su izveli, djeca su podijelila kutije s ručkom i papirnate lepeze koje su sami izradili za svakoga od 70 starijih štićenika.

MALEZIJA

U travnju 2017. godine mnogi od 85 Sathya Sai centara i jedinica za pjevanje *bhajana* u Maleziji poslužilo je hranu potrebitima, tako da je svaka jedinica podijelila 100-150 obroka za beskućnike u svojim zajednicama. Oko 500 dobrovoljaca s radošću je poslužilo otprilike 5.000 ljudi u okviru ovog projekta služenja koji se proširio cijelom zemljom u čast uspomene na Babu. Članovi SSIO su također promišljali o porukama Sri Sathya Sai Babe, provodeći ih tijekom 40 dana, od 22. ožujka do 30. travnja 2017. godine.

FILIPINI

U sjećanje na blagdan *Iskazivanje ljubavi Sathya Saju*, 23. travnja 2017. godine Sathya Sai dobrovoljci poslužili su makarone, kruh, banane i sok za 300 odraslih osoba i djece u visokoj školi Casa del Niño Science High School, Pacita Complex u San Pedru, Laguna. Uz to, dobrovoljci su podijeli namirnice za domaćinstvo za 350 obitelji i odjeću za odrasle i djecu. Istoga dana Sathya Sai mladi organizirali su program u okviru kojeg su podijelili svoja iskustva u provođenju služenja. Razgovarali su o tome što ih je potaklo na služenje, kako su postavili strop nad željama i što su naučili iz aktivnosti služenja. 30. travnja mladi su organizirali drugi skup na istu temu.

NIZOZEMSKA

Više od 40 Sathya Sai dobrovoljaca, organiziranih u skupine, proveli su nesebično služenje od 20. do 24. travnja 2017. godine u Nizozemskoj u čast

blagdana Sathya Sai. Jedna je skupina pomogla starijim ili nemoćnim osobama u radu u njihovom vrtu, tako da su uredili 13 vrtova s biljkama cvjetnicama. Druga skupina Sathya Sai članova posjetila je usamljene i napuštene osobe te im donijela ljubav i dobro raspoloženje. Sljedeća skupina dobrovoljaca služila je kao pratnja za 15 štíćenika doma umirovljenika vezanih za kolica šetnjom u park. Jednom drugom prilikom članovi SSIO skuhalo su večeru za beskućnike u skloništu, dok su se drugi angažirali u igranju binga, na zahtjev skupine starijih osoba koje žive u blizini njihovoga Sathya Sai centra. Neki su dobrovoljci povelu obitelji s djecom koji žive u skloništu za beskućnike, na farmu kućnih ljubimaca, kako bi im popravili raspoloženje. U jednoj drugoj zajednici djeca su sudjelovala u aktivnostima umjetničkog i kreativnog izražavanja temeljenog na ljudskim vrijednostima. Članovi Sathya Sai centra iz Rotterdama pozvali su starije goste da prisustvuju pjevanju *bhajana* i poslužili im večeru.

SRI LANKA

Posljednjeg tjedna u svibnju 2017. godine ciklon Mora poharao je Sri Lanku popraćen snažnom kišom i vjetrovima velike brzine, uzrokujući poplave i klizanje zemljišta. Kao posljedica naleta ostalo je 177 ozlijeđenih i 122 nestale osobe. Stanovnici okruga Colombo, Kalutara, Gampaha, Matara, Galla, Hambantota, Kegalla i Ratnapura bili su pogođeni tom prirodnom nepogodom. SSIO Sri Lanke odmah je ponudila humanitarnu pomoć i podijelila 1.000 paketa s doručkom, 600 paketa s ručkom, 5.000 litara flaširane vode i suhu hranu putem Sathya Sai centra u Colombu. Pomoć i hrana bili su poslani u bazu zračnim snagama Sri Lanke u Ratmalani kako bi se dalje zračnim linijama prenijeli i podijelili, jer su najpogođenija područja ostala dostupna samo zračnim putem. Osim toga, članovi SSIO dopremili su pakete sa suhom hranom i 90 paketa s kuhanom hranom za 35 obitelji koje su bile pogođene poplavama u Gemunupuri, selu koje je bilo usvojeno u okviru programa Sathya Sai programa unapređenja sela.

PARAGVAJ

11. lipnja članovi SSIO iz Paragvaja dostavili su toplu odjeću i obuću za više od 500 obitelji iz Villa Florida, koji su bili vrlo pogođeni poplavom nakon izlivanja rijeke Tebicuary i kojima je nužno bila potrebna pomoć. Od odjeće tu su se našli kaputi i cipele koji su podijeljeni za 300 osoba u okolici San Francisca,

za 250 osoba u okolici Rosa Mistica i 200 djece koja žive na ulicama. Štićenici doma dobili su odjeću, pokrivače i cipele. Članovi su također podijelili pakete u kojima su bili pokrivači, hlače i čarape za 500 obitelji, osigurali su majice i sportsku obuću za oko 1.000 djece tih obitelji.

Sathya Sai međunarodna organizacija, SSMO

**PRVA MEĐUNARODNA VEDSKA KONFERENCIJA
ODRŽATI ĆE SE U PRASANTHI NILAYAMU
20. i 21. STUDENOG 2017. GODINE**

Pjevajte rudre i neka vam život bude sretan – *bhadra*

**i dopustite da on postane *Bhadrācala*,
nepokolebljiva planina sigurnosti.**

BABA

Izvođači među kojima će biti djeca koja polaze program *bāla vikāsa*, mladež i žene iz svih dijelova svijeta osim Indije, 20. studenog 2017. godine održat će masivno recitiranje *rudri* i mantru *pušpa*.

Posjetite našu web stranicu www.ssssoindia.org kako biste se prijavili.

Nemoje propustiti ovu jedinstvenu priliku u životu da sudjelujete u ovakvom jedinstvenom obredu – *mahāyajña* kako bi se njegovale *Vede*....

Materijalizacija, vibracija, radijacija

Um je bijeli papir na kojem se bilježe svi zapisi iz nekoliko naših života. To se naziva duša – *citta*. Onaj tko je tu skriven i bilježi sve, naziva se skrivenim zapisivačem – *cittagupta*. Ova se moć također naziva radijacija – *prājñāśakti*. Ta radijacija vibrira životnu snagu, vibraciju, koja pomaže ovom tijelu, materijalizacija, da bude živo i da funkcionira.

-Baba